

крака и т. н. — Нищо, казва Богъ, — тъ правятъ опити да замъстватъ счупените кости съ здрави; тъ правятъ опити да създаватъ нови части, да се домогнатъ до начина, по който е създаденъ свѣтъ.

Сегашните хора сами си създаватъ нещастия и мъжкотии. Дойде нѣкой при васъ и започва да ви разправя, че видѣлъ жена ви и дъщеря ви на среща съ чужди мѫже. Като чуете това, сърдцето ви трепва, изгубвате разположението си и се чудите, какъ да ги хванете и какво наказание да имъ наложите. Какъвъ е този човѣкъ, който може да тревожи хората по този начинъ? Това е човѣкъ, т. е. градъ, сваленъ отъ планината и поставенъ въ долината, на тъмно място. Въ това положение се намиратъ всички животни. Тъ сѫ деградирали хора. Ще кажете, че това е еретическо учение. И така може да е, но важно е, че азъ подържамъ мисъльта, какво животните сѫ деградирали хора. Въ моя умъ думата „деградиранъ“ има съвсемъ друго значение. Има случаи въ живота, когато простииятъ войникъ може да се издигне до генералъ, а генералътъ да слѣзе до положението на простъ войникъ. Има ли нѣщо лошо въ това? Разликата между генерала и простиия войникъ се заключава въ познаването и разбирането на службата. И човѣкъ, въ своето развитие, минава отъ нисше въ висше положение: отъ простата клетка той постепенно се развива и минава въ все по-високи форми, докато дойде до човѣка. Единъ день волътъ, птичката и всички други животни ще се явятъ предъ Христа и ще се представятъ въ форма на човѣкъ. Това може да смути ума ви, но формата е ограничение, което заставя сѫществото да мисли. И формата се измѣня, и духътъ се измѣня, като даватъ възможность на човѣка да се развива. По промѣните, които ставатъ съ главата, опредѣляме дейността на духа.

„Вие сте виделина на свѣта; градъ, поставенъ на планина.“ Всички хора се стремятъ да влѣзатъ въ този градъ, да освободятъ ума, сърдцето и душата си отъ всички земни връзки и ограничения. За това състояние, именно, говори Павелъ, който казва, че се качилъ на седмото небе и видѣлъ нѣща, които не могатъ да се описатъ съ човѣшки езикъ. Мъжно се дохожда до седмото небе. Сегашните хора едва се повдигнатъ малко